

בענין הידור מצוה

(1) שמות פרק טו פסוק ב

עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו:

(2) אונקלוס שמות פרק טו פסוק ב

(ב) תוקפי ותושבחתי דחילא יי אמר במימריה והוה לי לפריק דין אלהי ואבני ליה מקדש אלהא דאבהתי ואפלח קדמוהי:

(3) רש"י שמות פרק טו פסוק ב

ואנוהו - ...דבר אחר ואנוהו לשון נוי, אספר נוי ושבחו לבאי עולם...

(4) תלמוד בבלי מסכת שבת דף קלג עמוד ב

דתנו רבנן: המל, כל זמן שהוא עוסק במילה - חוזר בין על הציצין המעכבין את המילה בין על הציצין שאין מעכבין את המילה. פירש, על ציצין המעכבין את המילה - חוזר, על ציצין שאין מעכבין את המילה - אינו חוזר. מאן תנא פירש אינו חוזר? - אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה היא. דתניא: ארבעה עשר שחל להיות בשבת - מפשיט (אדם) + מסורת הש"ס: [את] + הפסח עד החזה, דברי רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה. וחכמים אומרים: מפשיטין את כולו. ממאי? עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה התם - משום דלא בעינן + שמות טו + זה אלי ואנוהו, אבל הכא דבעינן זה אלי ואנוהו - הכי נמי, דתניא: זה אלי, ואנוהו - התנאה לפניו במצות; עשה לפניו סוכה נאה, ולולב נאה, ושופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה וכתוב בו לשמו בדיו נאה, בקולמוס נאה, בלבלר אומן וכורכו בשיראין נאין. אבא שאול אומר: ואנוהו - הוי דומה לו: מה הוא חנון ורחום - אף אתה היה חנון ורחום. אלא אמר רב אשי: הא מני - רבי יוסי היא, דתנן: בין שנראה בעליל ובין שלא נראה בעליל - מחללין עליו את השבת, רבי יוסי אומר: נראה בעליל - אין מחללין עליו את השבת.

(5) תוספות מסכת מנחות דף מא עמוד ב

ושמא מדרבנן משום זה אלי ואנוהו (סוכה דף יא:) הוי

(6) תוספות מסכת מנחות דף לב עמוד ב

ואמר רבינו תם דס"ת בעי שרטוט משום (שמות טו) זה אלי ואנוהו אבל תפילין דמכוסין בעור לא בעו שרטוט דלא שייך בהו נוי

(7) ספר חסידים (מרגליות) סימן תתעח

כתיב (תהלים קי"ט ס') חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיך לא יעכב אדם את המצוה בעבור זה שאמרה תורה (שמות ט"ו ב') זה אלי ואנוהו התנאה לפניו במצות כגון טלית נאה וספר תורה נאה שלא יאמר אדם כיון שיש לי טלית לקנות אמתין עד שיבא לידי טלית יפה מאד אלא יקנה מיד טלית אף על פי שאינו יפה כל כך, וכן עיר שאין בה ס"ת ויש שם סופר שיודע בדיוקא לכתוב אבל אינו יודע לכתוב כל כך יפה כמו סופר אחר שלא יבא כל כך בקרוב זמן, מוטב שיכתוב אותו המצוי מיד אף על פי שאינו כותב יפה, כי על זה נאמר חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיך.

(8) תוספות מסכת ברכות דף כא עמוד ב

וכתב רש"י בסוכה פרק לולב הגזול (דף לח:): דאדם המתפלל ושמע מפי החזן קדיש או קדושה אינו יכול להפסיק ולענות עם הצבור אלא ישתוק וימתין מעט דשומע כעונה וי"ל דלכתחלה אין לעשות כן דענייה חשיבא טפי הדור מצוה.

(9) רשב"ם מסכת פסחים דף צט עמוד ב

לא יאכל אדם כו'. כדי שיאכל מצה של מצוה לתיאבון משום הידור מצוה:

(10) רש"י מסכת יומא דף ע עמוד א

להראות נוי של ספר תורה, ותפארת בעליה שטרח להתנאות במצוה, שנאמר (שמות טו), זה אלי ואנוהו

(11) רמב"ם הלכות מילה פרק ב הלכה ד

המל כל זמן שעוסק במילה חוזר בין על הציצין שמעכבין בין על ציצין שאין מעכבין, פירש על * ציצין המעכבין חוזר, על ציצין שאינן מעכבין אינו חוזר, מל ולא פרע את המילה כאילו לא מל.